

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

4. Desiderantes statum &c. Fratres Hospitalis B. Mariæ de Caritate in
Diœcesi Catalauniensi sub ordine & regula Sancti Augustini constituit:
anno 1347.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANNO
1345.

debant litterarum compositores prædictarum, ponendo dictam diffidationem in eis, quod nos, qui pacem evangelizare cupimus & debemus, & specialiter ad pacem prædictam cordialiter afficimur, ut præfertur, guerrarum & dissensionum existeremus Nuncii & Præcones, quorum in hac parte cogitatus, si talis forsan fuerit, temerarius extitit, procul dubio præsumptuosus, damnabilis & inanis. O Fili prædilectissime! utinam intrâ præcordia Regia revolves diligenter, quanta tuæ salutis merita, quantæque laudis præconium, & honoris cumulum acquires, & celebris memoriæ gloriam in tuo nomine poneres, si reformata cum eodem Rege pace rationabili, ad quam purâ, iustâ, & rectâ intentione dirigebamus, & dirigimus sollicitudinis nostræ studia, ut præfertur, ad prosequendum Dei negotium, ad quod te Creator omnium aptum fecit, & nos attentis universis circumstantiis, ut sæpe diximus, non indignè, reputamus valde idoneum, te, inclitæ memoriæ, Progenitorum tuorum Regum Angliæ clara sequendo vestigia, disponeres cum effectu, ut exerceres adversus hostes Fidei Catholice vires tuas. Porro acerbitate mentis & dolore cordis affligimur, quod aliqui, qui forsan sua magis quærunt venari lucra propria, quam intendere tuis honoribus & saluti, te deviasse videntur ab huiusmodi proposito, & ad illa, quæ Deo displicent, tuisque commodis, honoribus, & saluti non conveniunt, proh dolor! induxisse. Quantum autem acceptum sit Deo negotium defensionis & dilatationis Fidei Orthodoxæ, ceptum in Transmarinis partibus contra Turchos, claret ex stupendis miraculis, quæ Divinæ pietatis clementia, in diversis partibus, pro dicto negotio, sicut ad nos fide digna tam verbalis quam litteralis relatio pertulit, operatur. Habet, nempe, ipsa relatio, quod Cruces fulgentes in plerisque apparuerunt partibus, ad quas concurrentes Fideles multa sanitatis beneficia, illi videlicet, qui gravabantur infirmitatibus, reportarunt. Ex quibus intelligentes multi Nobiles & Potentes, se per hoc ad vindicandas crucifixi Redemptoris injurias invitari, multitudo eorum innumerabilis, & specialiter de partibus Italiæ, nonnullis ex eis, videlicet, commissa patricidia, fratricidia, & alia delicta gravia, pro reverentia Redemptoris, in diversis locis, sibi adinvicem remittentibus, pacemque reformantibus, ad partes Ultramarinas contra Turcos prædictos cum armorum potentia se accinxerunt hæcenus & accingunt. Nec, quod ulterius eadem relatio ad nos lætanter perduxit, prætermittendum credimus vel silendum, quod post felicem transitum, bonæ memoriæ Henrici Patriarchæ Constantinopolitani, Apostolicæ Sedis Legati, occisi ab infidelibus, supra turrem civitatis Smirnenfis, quam, dum viveret, inhabitabat Patriarcha prædictus, & quæ turris Patriarchæ vulgariter dicitur, lux magna visa est pluries, ad prosecutionem operis Dei strenuam corda fidelium excitans & inflammans. Agere namque bella talia decet Principes Catholicos & devotos, non ad effundendum Redemptorum pretioso cruore Dominico sanguinem inhiare. Rogamus itaque Celstitudinem tuam Regiam, & in Domino attentius exhortamur, tibi nihilominus, sub virtute juramenti præstiti super eisdem Treugis, injungentes, quatenus civitatem prædictam Venetensem in manibus Nunciorum nostrorum prædictorum nomine nostro regendam, in statu quo erat tempore occupationis & dejectionis illorum, qui eam nomine, ut præ-

fertur, regebant, eandem reduci facias tenendam pro toto tempore Treugarum ipsarum, & regendam modo & forma expressis in Treugis supradictis. Et nihilominus ad observationem Treugarum earundem, omisis hostilibus & bellicis aggressionibus & insultibus, redeas, easque pro toto tempore ipsarum, videlicet, usque ad instans festum Beati Michaelis & abinde usque ad annum continuum, pro parte tua observes inviolabiliter, & facias observari; cum per eundem Regem idem velimus fieri, & inde sibi scribamur per litteras opportunas. Pro certo sciturus, Fili præcarissime, quod negligere nequibimus, quò minus, attentis Treugarum ipsarum utilitatibus, & tam juramenti, quam aliis firmitatibus, quibus roboratæ fore noscuntur, contra fractores & violatores earum, prout rationis fuerit, & ad nostrum pertinebit officium, procedamus. Postremo precibus & exhortationibus eisdem affectu paterno addicimus tuam Excellentiam, per Dei misericordiam obsecrantes, ut ad dictæ pacis Tractatum redeas, & pia mentis affectione intendas, tuos idoneos Nuncios, plena potestate suffultos, pacisque prædictæ voluntarios, ac ipsius zelatores fideles & fervidos, ad nostram præsentiam propterea destinando; quia pro certo, sicut sæpe diximus, Nos cum recta intentione solum Deum habendo pro oculis, modos & vias, ad laudem Dei, commodum negotii Fidei, ac utriusque partis honorem & utilitatem, non dirigendo, quoad hoc, affectum nostrum ad unam partem plus quam ad aliam, sed librando dumtaxat stateram veritatis & justitiæ, perquirere, tractare, ac prosequi studebimus, quantum cum Deo expedire videbimus, aliis postpositis negotiis & laboribus non vitatis; & super his dicto Regi scribere intendimus, ipsumque, pacis faciente auctore, reperire cupimus super his benevolam & benignam. Sic te, Fili carissime, super præmissis & eorum singulis, quæsumus, persuasus quod Deum tibi constituas propitium, & affectu pacis dulcedine Redemptoris ejusdem obsequiis inrendere valeas, sicut te votivè appetere audivimus, & nos etiam affectamus; exinde coronam regni perpetui, præter laudis humanæ præconium, feliciter percepturus. Rursus, Fili amantissime, quia tuæ voluntatis propositum, utinam favorabile & benignum, scire super his affectamus, quæsumus, ut de illo nos certiores efficere quanto citius non postponas.

Datum Avinioni duodecimo Calendas Augusti, Pontificatus nostri anno quarto.

A. de Lauac.

Fratres Hospitalis B. Mariæ de Caritate in Dicelesi Catalaniensi sub ordine & regula Sancti Augustini constituit: anno 1347.

IV.
Ex Martene
Anecd.
Tom. 1.
col. 1392.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, Venerabili Fratri Episcopo Caraluniensi Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Desiderantes statum Hospitalium, & aliorum piorum locorum quorumlibet regi

ANNO
1347.

salubriter & augeri, ad illa libenter intendimus, per quæ eorundem Hospitalium & locorum Ministri pauperum, & infirmorum, Hospitalium, & locorum eorundem curam libentius gerere valeant, & aliàs loca ipsa spiritualiter, & temporaliter, auctore Domino, suscipiant incrementa.

Sane dilectorum filiorum Magistri, & Fratrum Hospitalis super Fluvium *De Roignon*, quod Caritas Beatæ Mariæ vulgariter nuncupatur, ad Romanam Ecclesiam nullo medio pertinentis, tuæ Catalaunenſis Diœceſis, ac de vico Jardinorum Pariſienſium, & Beati Ludovici Silvanectenſis, ceterorum Hospitalium & Hospitalis ejusdem dicti *Caritas* membrorum petitio nobis exhibita continebat, quod quondam Guido de Janvilla miles, Dominus de Domno Georgio dictæ Diœceſis prædictum Hospitale dictum *Caritas* ad opus infirmorum & pauperum in fundo proprio ejus sumptibus construxit, etiam & dotavit, quodque felicis recordationis BONIFACIUS Papa VIII. Prædeceſſor noſter prædictum Hospitale dictum *Caritas*, cum omnibus membris, bonis, juribus, poſſeſſionibus, pertinentiis, & perſonis eorum, tam tunc præſentibus, quam futuris ab omni poteſtate, lege, jurisdictione ordinaria ex tunc perpetuis futuris temporibus auctoritate Apoſtolica prorsus exemit, & totaliter liberavit, ac liberum omnino eſſe voluit & exemptum: ita quod Romanæ dumtaxat Eccleſiæ ſubjectum exiſteret, quodque Sacerdos in eodem Hospitali poneretur, & conſtitueretur in ipſo, qui animarum curam perſonarum in illo degentium & ſpiritualium ſollicitudinem & poteſtatem in eodem haberet, quodque Hospitale præſatum, & quodlibet membrum ejus oratorium obtinens, cimiterium habere valeret, ad ſepeliendum perſonas eorum, & familiarium ipſorum, ac etiam advenarum inibi decedentium; nec non prædictum Guidonem & heredes ſuos, & alios quoslibet, qui ſepulturam in illis ducerent eligendam. Voluit autem idem Prædeceſſor, quod in recognitionis ſubjectionis hujusmodi ſignum præſatum Hospitale duas libras cere teneretur Camera Sedis Apoſtolice annis ſingulis exhibere; & quod deinde prædictus Miles dictum Hospitale cum omnibus membris & pertinentiis ſuis eisdem Magiſtro & Fratribus viventibus ſub regula tertii Ordinis Beati Franciſci tradidit ad regendum, ac etiam donavit: qui Fratres regentes prædictum Hospitale & ejus membra tunc ordinarunt inter ſe, ad requiſitionem Fundatarii prædicti, quinquaginta annis jam elapſis, quod ipſi & eorum ſucceſſores in prædicto Hospitali dicto *Caritas* & membris univerſis ejusdem exiſtentes, votum caſtatis, paupertatis, & obedientiæ facerent, & ſcapularia portarent, Magiſtrum Generalem & Viſitorem eligerent, & in communi vita, prout alii Religioſi non mendicantes viverent, Capitulum generale facerent: correctiones, punitiones, & amendas taxarent per conſilium proborum Religioſorum, ſcilicet Prædicatorum, & Minorum Ordinum Fratrum, qui ſemel in anno ad ſua Capitula generalia conſueverunt convocari. Et ſic talem vivendi ritum tenuerunt auctoritate propria, & abſque Sedis Apoſtolice licentia, non intendentes novam Sectam inducere, aut novitatem præſumere, ſed ſolum ut decentius & firmitus poſſent Deo debite famulari, & obligabilius & diligentius pauperibus deſervire. Quare prædicti Magiſter & Fratres nobis humiliter ſup-

plicaverunt, ut cum ipſi invenerint ſecundum opinionem quorundam, pluribus tamen contrarium aſſertentibus, eis per conſtitutionem felicis recordationis Johannis Papæ XXII. Prædeceſſoris noſtri, quæ incipit: Sancta Romana & univerſalis Eccleſia; non licere talem vivendi ritum tenere, eorum Statui providere de benignitate Apoſtolica dignemur. Nos igitur volentes eisdem Magiſtro & Fratribus de illo remedio providere, per quod Deo in infirmis & pauperibus Hospitalis dicti Caritas & membrorum prædictorum poſſent gratum Domino reddere famulatum, eorum ſupplicationibus inclinati, Fraternalitati tuæ per Apoſtolica Scripta committimus, & mandamus, quatenus præſatis Magiſtro & Fratribus, præmiſſo vivendi ritu ab eis omnino dimiſſo, regulam Beati Auguſtini, ſecundum quam eos & ſucceſſores eorum perpetuo vivere volumus, & quam ipſi profiteri tenentur, nec non honeſtum habitum quem geſtent, auctoritate noſtra exhibeas & aſſignes. Volumus inſuper, quod loca quæ obtinent cum Eccleſiis, oratoriis, & cæmeteriis eorundem, retineant ſicut prius, exemptionibus hujusmodi, aliisque privilegiis eidem Magiſtro & Fratribus à Prædeceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus conceſſis in ſua firmitate manentibus, & præmiſſis, & aliis conſtitutionibus Apoſtolicis contrariis non obſtantibus quibuſcunque.

Datum Avenioni VI. Calendas Auguſti, Pontificatus noſtri anno V.

Confirmatio Privilegii Urbani IV. Univerſitati Pataviæ de Cancellariatu Academia Episcopopo conceſſi: anno 1347.

C L E M E N S . EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Attendentes providè, quod ex litterarum ſcientia, veluti ex dono caeleſti ſpiritualiter & temporaliter bona publica proveniunt, & privata quoque ab ipſius Profeſſoribus præſertim in ſtudiis Generalibus fidelis inſtruitur populus, & reducit exorbitans ad ſemitam veritatis, libenter ea concedimus, quæ Doctorem & Magiſtrorum ac Scholarium in ſtudiis Generalibus inſiſtentium commoditatem reſpiciunt, & per quæ ſcientiarum fructus valeat adaugeri. Sane petitio Venerabilis Fratris noſtri Ildobrandini Episcopopi Paduani nobis exhibitæ nuper continebat, quod in civitate Paduæ de conſuetudine ibidem inviolabiliter obſervata tanto abhinc tempore, ut de ejus contrario memoria non extet, viguit & adhuc viget in Jure Canonico & Civili abſque Facultatibus præter Sacram Theologiam ſtudium Generale, ſicuti per totam Italiam & in aliis mundi partibus eſt aperte manifeſtum. Et quod autoritas faciendi Doctores & Magiſtros in eodem Studio reſidentes in Jure ac Facultatibus ſupradictis, examinandi Scholares ad Doctoratum ſeu Magiſterium promovendos in ſtudio ſupradicto, & examinatos approbandi, ſeu etiam reprobandi ſimiliter, & de antiqua conſuetudine obſervata in eodem Studio ad Episcopopum Paduanum, qui eſt pro tempore, pertinet, & pertinere etiam conſuevit: & quod præſatus Ildobrandinus Episcopopus nonnul-

ANNO
1347.

V.
Ex Hir.
Univerſ.
Pariſienſ.
Bulei
Tom 4.
p. 297.